

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra TOGET TIL THORSING

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633871228064.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Saaledes sang for Rudkiøbings Mænd den fremmede Sanger.
Ogsaa qvad han om Jason, der foer med de herlige Helte
168 Efter det gyldne Skind til Colchis, som her, Argonauter
Liig, de nordiske Mænd, efter purpurne Jordbær paa Thorsing.
Alle med Bifald belønnet hans Qvad. Men flux fra sin Roerbænk
Skipperen foer, og greb den vægtige Stang, som ved Siden
Laae, paa dens Ende med Søm var fæstet en drabelig Jern-Krog;
Løb saa i snablede Forstavn hen og stødte den voldsomt,
Tørnende fast, blandt de spraglede Steen; thi brat under Thorsings
Blomster-Strandbred Skibet nu løb med den herlige Havbugt.
Men Erikiden paa Stranden stod, og med hiertelig Glæde
Modtog han Rudkiøbings Mænd og de Fremmede, førte dem langsomt
Ind i sin Marmor-Borg, gennem hvælvede Porte, hvor Døren,
Ibenholdtsort, med Elfenbeen indlagt, lettelig svæved
Paa sine Hængsler af Sølv. Men inderst i venlige Borg-Hal,
Høy og hvælvet og stor, stod beredt det qvægende Maaltid.
Og de ambrosiske Jordbær, i aflange, gyldene Skaaler,
Smilte med Purpur-Smiil, til Lyst for den samlede Skare.
Og deres Hænder de løfted mod herligtillavede Maaltid,
169 Men da til Maden og Drikken var stilt den higende Længsel,
Da forlysted de sig ved Samtaler mellem hverandre,
Indtil den rødmende Sol sank ned under dæmrende Skove.